

13 HAZİRAN 2010 / PAZAR
ÜÇ AYLARIN BAŞLANGICI
FETHİN 557. YIL DÖNÜMÜ

İRSAD

MAYIS / HAZİRAN 2010

رَبِّهِ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

“Konstantiniyye muhakkak fetholunacaktır.

Onu fetheden komutan ne güzel komutan,
onu fetheden asker ne güzel askerdir.”

Berat gecesinde Efendimiz (s.a.v) şöyle dua ederdi;

- "Allah'ım şayet ismimi saidler defterine yazdıysan, orada sabit kıl. Şayet ismimi şakîler defterine yazdıysan, oradan sil. Çünkü Sen buyurdun ki, 'Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır, Levh-i Mahfuz O'nun katındadır.'"

(Rad Suresi 39)

"EY RABBİM! BİZE RECEBİ VE ŞABAN'I MÜBAREK KIL VE BİZİ RAMAZAN'A ULAŞTIR."

İÇİNDEKİLER

Mustafa ÖZBAĞ Efendi'den Gül Destesi

"Gülenay ZİYA"

Esmâ-ül Hüsna "MUSAVVİBE"

Fethi Güzel Şehirden Dost Diyarına "Sükûtun bendesi"

Peygamberler Tarihi "Meçhul AKİBET"

Peygamber (s.a.v)in Dört Gülü

"Tuanna EBRAR"

İslam da Evlilik "Sıddıkâ"

Çocuk Eğitimi ve Aile

"Bengisu UMMAN"

Tasavvuf

Ayine "Rabia ALTINBAŞAK"

Onlar Yıldızlar

"Deniz SOYLU"

Sohbet-i Pirân

"Esmâ YILMAZ"

Uluslar Arası İlişkiler

"Özgü MUŞTU"

Fakirin Efkârı

"Gülenay ZİYA"

Sağlık

"Eslem SARIGÜL"

Cilt Bakımı

"Sâre Şüheda BAŞAK"

Özlem'ini duyduğunuz lezzetler

"Hafsa KEVSER"

Bunları biliyor muydunuz?

Pratik Bilgiler

Şifalı Bitkiler

Tarihte 2 ay

EDİTÖR

Özgü MUŞTU

GRAFİK TASARIM

MUSAVVİBE

YAZI İŞLERİ

Gülenay ZİYA

İLETİŞİM ADRESLERİ

irsad.dergisi@gmail.com

FAYDALI LİNKLER

www.mustafaozbag.com

www.mevlana.org

SORU: Uzaylılar var mıdır?

EL CEVAP

Sen uzaylı değil misin? Uzaylı var mıdır diyorlar da insanlar sanki uzayda yaşamıyorlar. Siz de uzaylısınız. Oturmuşuz hep beraber uzaylı arıyoruz, sanki biz uzayda yaşamıyoruz. Uzaylı benim, bana iyi bakın.

Şunu desen doğru; Dünyanın haricinde başka gezegenlerde yaşayan başka varlıklar var mı? El cevap, var. Dünyada senden önce yaşayan cinni taifesi var. Dünya dediğimiz gezegende daha önce cinni taifesi yaşıyordu. Cinni taifesi birbirini yedi, biçti, kan akıttı, dövdü, sövdü... Şu anda insanların yaptığı her şeyi hemen hemen yaptı. Bunu kabullenmek istemeyenler var. Tabi bu inançla alakalı bir şey... Deseler ki; bunun Kur'an ve sünnette kesin delili var mı? Cenab-ı Hak meleklerle **"Ben yeryüzünde bir âdem yaratacağım."** deyince melekler, şeytan buna itiraz ediyor; **"Yeryüzünde fitne fesat çıkaracak, kan dökecek bir mahlûk mu yaratacaksın?"** Melekler bunu nereden biliyorlar? Cinnilerden biliyorlar.

Cenab-ı Hak dünyaya cinnileri doldurdu, cinniler dünyada yaşarlarken birbirlerini katlettiler. İnsanların şu anda yaşadıkları hallerin büyük bir çoğunluğunu cinni taifesi dünyada yaşadı. Zina ettiler, kumar oynadılar, içki içtiler, birbirlerini öldürdüler, Allah'a isyan ettiler, küfre düştüler, şirke düştüler, kâfir ciniler putlara tavaf ettiler, şeytana ibadet ettiler... Bir gözünüzü yumsanız da baksanız... Melekler bunları gördüler, bunlara şahit oldular. Cenab-ı Hak dünyadan o cinnileri sürdü, dışarı çıkardı, kovdu. Kovunca; **"Yeryüzünde ben bir âdem yaratacağım."** dedi. Melekler o yüzden itiraz ettiler. Allah da; **"Siz bilmezsiniz, Allah bilir."** dedi. **"Ve o yarattığıma ruhumdan üflediğim an, hepiniz de ona secde edeceksiniz."** dedi. Cenab-ı Hak Âdem'e kendi ruhundan üfledi, şeytan ona secde etmedi. Dedi ki; **"Onu topraktan, beni ateşten yarattın. Ben ondan daha kıymetliyim."** Cenab-ı Hak; **"O zaman seni cennetten kovdum."** dedi. Ve insanın hikâyesi başladı.

Şimdi uzaylı mı dediğinde, uzaylıyız hepimiz de. Ve Dünyaya da yine uzaydan geldik. Biz dünyadan kopup gider gibi gitmiyoruz. O yüzden kendinizi tam bir uzaylı olarak görebilirsiniz. Hatta siz uzayda başka bir âlemden, başka bir gezegenden geldiniz, Dünyada bir müddet yaşayıp yine başka bir gezegene doğru yolculuk yapacaksınız. Siz aslında tam seyyahsınız. Ben bazen sohbetlerimde sürgün derim ya sürgünüz biz. Hani diyor ya Allah Resulü (sav) Hazretleri; **"Dünya hayatı çöldeki bir yolcunun bir ağacın gölgesinde gölgelenmesi kadardır."** Bize o kadar uzun geliyor ki... Biz o kadar çok yaşayacakmışız gibi davranıyoruz ki... Allah bizi affetsin...

الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ لِلَّهِ بِسْمِ

EL-FETTAH

Fettah olan biricik Rabbimiz her *müşkülümüzü açan, kolaylaştıran, sonuçlandıran* yalnızca sensin.

Dertlere derman olan, sıkıntıları def eden, aşkınla gönülleri fethedensin. Kalplerin düğümünü açacak olan sadece sensin. Rızık ve rahmet kapılarının sahibi de, açanı da olan Fettah'sın.

İnsan dünya hayatında muvaffak olmak için elinden geleni yapar. Plan, program, ne gerekiyorsa yerine getirir. Yani ölmeyecekmişçesine çalışır, son nefesini alıyormuş gibi kullukta bulunur ya da bulunmalıdır diyelim. Perdenin gerisindekini, Levh-i Mahfuzdakini bilmediğimiz için, cüzî irademizle amaçlarımız ve isteklerimiz doğrultusunda koştururuz. Ancak Allah (c.c) dilemedikçe hiçbir kapı aralanmaz. Âlemlerin Rabbi olan Allah, takdir ettikten sonra başarı ve zaferin kapıları açılabilir. Niyetiniz ister dünyayı ister ahireti kazanmak olsun, fark etmez.

MUSAVVİBE

Açma emrini O verir. Fettah olan O'dur, dilediği zaman, dilediğine tecelli eder. Tüm alemleri yönlendiren O'dur.

Demek istediğim Rabbimizin emrinin dışında bir şey olması söz konusu değildir ama Yaradanın belirlediğinin ne olduğunu evvelden bilemediğimiz için kendi muradımız doğrultusunda çalışırız. Ne ile karşılaşacağımız meçhul olduğundan sünnete tâbi olur tedbirli davranırız. Allah-u Teâlâ Peygamber (s.a.v)'e zahiren de batînen de nice fetihler nasip etti. Bir kısmını gizli tutmuştur, ya da bizler böyle bilmekteyiz, bir kısmını önceden bildirmişti tıpkı Hayber gazvesinde olduğu gibi.

Ebu'l Abbas Sehl ibn Sa'd es-Saidi (r.a)'dan rivayet ediyor;

Hayber gazvesi gününde Resulullah (s.a.v) ***"Yarın sancağı Allah'ın kendisinin eliyle fethi nasip edeceği, Allah'ı ve Resulünü seven, Allah'ın ve Resulünün de kendisini sevdiği bir kişiye vereceğim."*** dedi ve sancağı Hz. Alî'ye verdi.

Rahman, Kuran'ı Kerim de Habibine: ***"Ve seveceğiniz bir başka nimet daha var. Allah'tan yardım, zafer ve yakın bir fetih. Müminleri müjdele."*** Saff s. 13 buyururken, müminlerle birlikte oturun ve fethi bekleyin dememiştir. ***"Ey iman edenler düşmana karşı tedbirinizi alıp, küçük birlikler halinde yahut topluca savaşa gidin"*** Nisa, 71 diyerek fethin yolunu göstermiştir. Ve Fettah ismiyle tecelli edeceği alanı yaratmıştır.

İşte burada ayrı bir çizgi bulunuyor. Dışarıdan bakıldığında bilmeyen kimse için, savaşan insanlar ve onların başarısı görünür. Bilen ise madalyonun tersi var, bunu dileyen, Fettah olan Hak Teâlâ'dır, nasip eden O'dur diyor. İki düşüncüyü de Rabbim Kuran'ı Kerimde şöyle cem etmiş:

"Gerçekten o ağacın altında sana biat ederlerken O (c.c), müminlerden razı oldu. Onların kalplerindeki bildi de üzerlerine o güveni indirdi ve onları bir yakın fetih ile ödüllendirdi. Ve onları alacakları birçok ganimetlerle de ödüllendirdi. Allah, çok güçlüdür. Hikmet sahibidir." Fetih 18/19.

Yani cüz-i irade ile o müminler biat ettiler, teslim oldular, gaza ettiler, neticesinde O (c.c) onlardan razı oldu, kalplerine ferahlık geldi, fetih nasip oldu ve rızıklandırıldılar.

Ve Resulullah (s.a.v) ilahi iradenin bilincinde olduğundan; **“Allah’ın yardımı erişip fetih gerçekleşince...”** Nasr s. ayeti indikten sonra kıldığı her namazda mutlaka **“Rabbimiz seni tenzih ederim, seni hamd ile anarım. Allah’ım! Beni başısla...”** dediğini öğreniyoruz. (Buhari, Müslim)

İmam Gazali Hazretleri de fethin hem maddî hem de manevî yönü bulunduğuna işaret ederek, maddî fetih için,

“Biz, (Hudeybiye anlaşmasıyla) sana gerçekten bir fetih (yolunu) açtık.” (Fetih Sûresi, 48/1) âyet-i kerimesini, manevî fetih için ise;

“Allah’ın insanlara açacağı rahmeti durduracak yoktur.” (Fâtır Suresi, 35/2) âyet-i kerimesini misal gösterir.

Yaradan, bu ismini birçok vesile ile övmekte ve kullarının da bu sıfatla sıfatlanmasını çeşitli hadiselerle belirtmektedir. **“Sen Rabbine davet et.”** Kasas Sûresi, 87 diyor ve hayra açılan kapılarda kullarını yarıştırmak ve teşvik etmek istercesine rahmetini kat kat arttırarak Habibinin üzerinden buyuruyor ki, **“Hayra vesile olan hayrı yapan gibidir.”** Tirmizi

Rabbim kullarını nimetlendirmek, onlara lütufta bulunmak için sayısız vesileler kılmıştır. Savaşlar, fetihler, doğumlar, ölümler, hastalıklar, özel günler, geceler vb... Hamd olsun ki inananların önünde çok büyük bir vesile kapısı bulunmakta, mübarek üç aylar yaklaşmakta. Şüphesiz bu aylardaki her işin, ibadetin fazileti ayrıdır, kıymetlidir. Kapıda bekleyen Recep ayında, inanıyorum ki Fettah isminin tecellisi zirveye ulaşacaktır. İnşallah bizler de bu nurun farkındalığında hayatımızı yönlendirebiliriz. Önümüzdeki günlerin ve gecelerin hamdini, bu özel zamanların kıymetini bilerek eda edebilenlerden oluruz.

FETHİ GÜZEL ŞEHİRDEN DOST DİYARINA

Geçmiş zaman olur ki hayali cihana değer...
Bir şehir ki adına ne şiirler yazılmış, ne şarkılar söylenmiş, ne resimler çizilmiş. Öyle bir şehir ki uğruna ne canlar verilmiş. Öyle bir şehir ki himayesi altında ne canlar barındırmış. Ve öyle bir şehir ki fethi müjdelenmiş. Ne büyük lütuf, ne büyük neşe... İstanbul...

'Sade bir semtini sevmek bile bir ömre bedel' diyen Yahya Kemal ta o zamandan her semtinin ayrı bir güzellikte olduğunu görmüş. Geçmişe gitmeye başladıkça sayısı artan nice söz, nice çaba... Eyüp el Ensari'ye fetih cesaretini veren, bu yolda canını verdiren şehir. Adı bilinen bilinmeyen nice canı ardi sıra koyan koskoca yedi tepe...

Müjdeye kavuşan Fatih'in durumu malumdur. Onu anlatmaya yetecek sözüm ne ola ki? Yalnız elden gelen tekrar tekrar .Onu okumak, hayatını böylesi değerli kılan şahsiyetini keşfetmektir. Zira övülen O... Ne mutlu Ona ki Sevgili' nin müjdesiyle hemhaldir. Hele ki bir de gencecik yaşta... Şimdi bu yaşına ulaşan nice insan, geçen nice insan acaba ne kadar Fatih, ne kadar Ona yakın? Ne kadar uzak geliyor bize oysa O da biz gibiydi, gençti, aynı nefse sahipti, aynı Ruhun aynasıydı. Neydi Onu Fatih yapan, güzel bir ayna yapan sır? Düşünsek bir kez! Aslında şehrin fethine sebep aramak için çok uğraşmaya gerek yok. Şöyle bir gün ayırıp yürüsek sokaklarında gerçek İstanbul'un, her şey aşikâr... Gördükçe fark ediyorsun, dile dökemesen de yaşıyorsun, yalnızca yaşıyorsun. Necip Fazıl'ın **'Denizle toprak yalnız onda ermiş visale'** dizesini tüm benliğimle hissediyorsun seyrederken şehri. Yedi ayrı tepe, çoğu minarelerle süslenmiş. Semaya değen imanın sesi ve bitmek tükenmek bilmeyen tarihi... Bazen o tarihin kokusunu duyuyorsun sokaklarında ve tekrardan minnettar oluyorsun ecdadına.

Kendine sözler veriyorsun; ben de bir şeyler yapmalıyım, bu şehrin değerini bilmeliyim diye. Korumalıyım bize ait güzellikleri, en basitinden tebessüm etmeliyim etrafıma tıpkı o eski İstanbul sokaklarındaki gibi. Selam alıp selam vermeliyim. İnsanlığı yaşamalıyım, insanlığı en çok hak eden şehirde! İnsanlığı en çok yaşamalıyım bu şehir-i harikanın sahip olduklarının kefareti niyetine. En çok yaşatmalıyım tüm hüsnü halleri layık olabilmek için ecdadımızın emanetine.

Bu şehirde nefes alıp vermenin sorumluluğuyla vakti ikinci eylemişken dile gelen üç beş kelam ile yakın eylemeli yazının sonunu. Nokta koyacak halim yok ya, yıllardır süre gelen bu şehri dillendirmeye. Her gönülde ayrıdır bu şehir, kim bilir daha nice şeyler yazılacak ona. Benceğiz de şehri seyredince bir tepesinden, dile geldi görülenler;

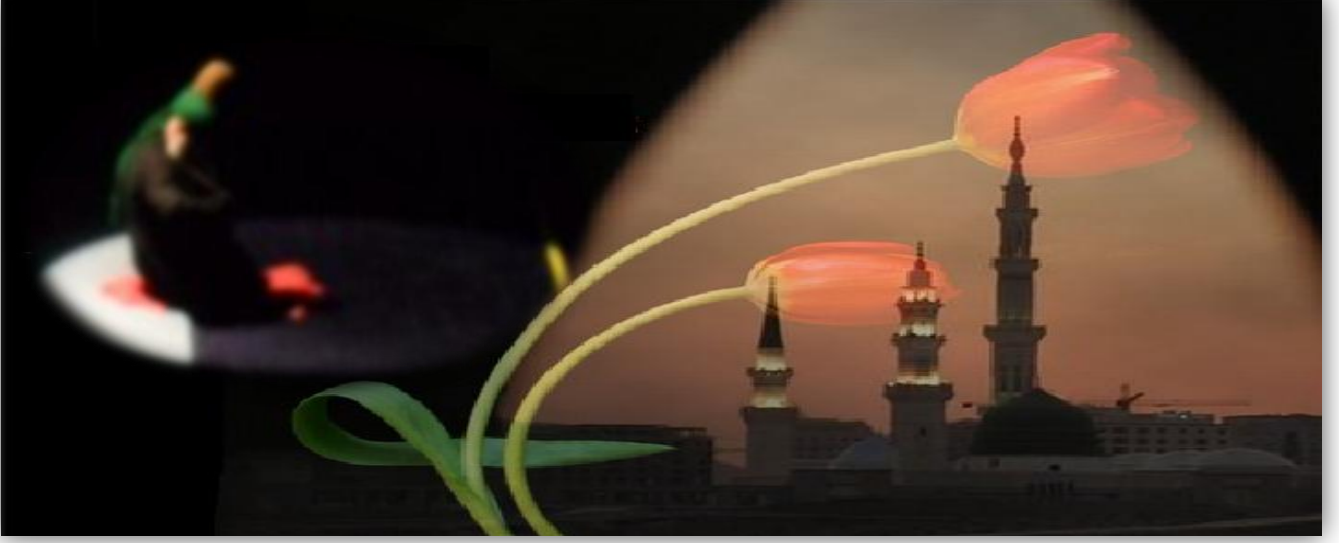
**Güneşin parıltılarını denizle son kez paylaştığı bir vakitte,
Kuşların özgürce uçuşlarını seyretmek
Ve dinlemek dalgaların anlattıklarını
Hem de fethi güzel şehrin seması altında...**

Daha nice söylenecek sözler ümidiyle, şehri yârin hoşgörüsüne sığınarak, Sevgililer Sevgilisi'nin tebessümüne layık olabilme arzusunda yazılmış bir mahcup deneme... Kim bilir ne vakit koyulur bir nokta? Allah u âlem...

PEYGAMBERLER TARİHİ

MEÇHUL AKİBET

BİSMİLLİRRRAHMANİRRRAHİM HZ. MUHAMMED (sas)

Kırk yaşlarına doğru Hz. Peygamber'in kalbinde bir yalnızlık sevgisi başladı. Hira Nur Dağı'nda bir mağaraya çekilip; orada kalıp, Allah'ın kudret ve azametini düşünerek, O'na ibadet ederdi. Kimi zaman "Sen Allah elçisisin..." diye kulağına sesler gelirdi, fakat hiçbir şey göremezdi. (İbn Hişam 1/250)

Hz. Muhammed (sas)' e ilahi vahyin başlangıcı, sadık rüyalar şeklinde oldu. Allah göndereceği vahye; peygamberini psikolojik olarak hazır hale getiriyordu. Gördüğü her rüya, sabah aydınlığı gibi açık seçik gerçekleşiyordu." (Buhari) Bu hali altı ay kadar devam etti.

İlk vahiy ile Hz. Muhammed "Nebi" olmuş, ikinci vahiy ile de "Risalet" verilmişti. Ve dini tebliğ ile görevlendirilmişti. Fakat açıktan davet henüz emredilmemişti.

"İyilik işlemekte önde olanlar, karşılıklarını almakta önde olanlardır." (Vakıa Suresi 10)

Hz. Peygamber (sav)'e ilk iman eden ve O'nunla birlikte ilk defa namaz kılan kişi; eşi Hz. Hatice oldu. Daha sonra evlatlılığı Zeyd ve amcasının oğlu Hz. Ali Müslüman oldular. En yakın ve samimi dostu Hz. Ebubekir ise bu daveti tereddütsüz kabul etti.

"Sana emrolunan şeyi açıkça ortaya koy, müşriklere aldırma!" (el-Hicr suresi 94) ayeti ile İslam'ı açıktan tebliğ etmesi artık emrolundu. Halka daha kolay temas edebilmek için, işlek bir yerde bulunan Erkam'ın evine taşındı.

İslam'ın Mekke'de yayılmaya başlaması ile müşriklerin, Müslümanlara karşı olan davranışları, beş safha geçirdi. Alay, hakaret, işkence, ilişki kesme, memleketten çıkarma ve öldürme şeklinde tutumlar sergilediler. "Siz de Allah'ı bırakıp tapmakta olduklarınız da (putlarınız) hiç şüphesiz cehennem odunusunuz." (el-Enbiya suresi 98)

Putlarla ilgili bu ayeti kerime inince; müşrikler son derece kızdılar. Bu durum onları çığırından çıkardı. Ebu Talip ve Peygamberle yaptıkları görüşmelerden bir netice alamadılar. Müslümanlara artık şiddetli eza ve işkenceler yapmaya başladılar.

"De ki:

-Allah bana yeter!

Sığınmak ve dayanmak isteyenler O'na sığınsınlar, O'na güvensinler!" (ez-Zümer 39/38)

O sıralarda bu ayet, inananlara Allah'ın verdiği en büyük teselli oldu. Kalplerinde yer eden bu ayet onların en büyük sığınağı oldu.

DEVAM EDECEK İNŞAALLAH...

نبی اکرم ﷺ

Peygamber (s.a.v)in dört gälünden
EBUBEKİR-İ SİDDİK (r.a)
TUANNA EBRAR

NE PÜCE GÖNÜLDÜR O (ra),
NE BÜYÜK SEVDADIR O (ra),
NE GÜZEL AŞK'TIR EBUBEKİR-İ SİDDİK

Tevazu mertebesinin en üst sahibi, övgülerle anlatılamayan, lisanlar yetmeyen halife... Allah u Teâlâ'nın **"O çok esirgeyenin (has) kulları ki onlar yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler."** (Furkan suresi 63) mealindeki ayet-i kerimesi indikten sonra Hazret-i Ebu Bekir, hiçbir küçük canlıyı ezmek için önüne bakarak yürüdü. Bir gün yolda giderken bir karınca gördü. Onu ezmek isterken bir kişi ile söze daldı ve unutarak üstüne bastı. Karıncanın öldüğünü görünce üzülp ne yapayım diye düşünceye daldı. O anda Allah h u Teâlâ karıncayı diriltti. Karınca selam verip konuşmaya başladı:

-“Ey ALLAH Resulü'nün Halifesi! Beni ezip üzüldüğün zaman, Cenab-ı Hak bu üzüntün sebebiyle beni diriltilip konuştu” dedi.

Resul-i Ekrem (sav) bunu duyunca:

-“Ya Ebu Bekir, karınca dahi sana halife demektedir. Sana düşman olanlar ve buğzedenler karıncadan daha aşağıdadır!” buyurdular.

Emir-el Müminin tevazu sahibi olduğu kadar, ince düşünceli bir kişiydi. Hz. Ebu Bekir dinine ve diline sahip çıkardı. Dilini; yalandan, gıybetten, kötü sözden muhafaza ederdi. İşte bu konuya örnek kıssayı Hz. Ömer (ra) rivayet ediyor:

-“Hz. Ebu Bekir, dilini eliyle tutmuş ovarken gördüm. Sebebini sordum.(Dilini göstererek) ‘Bu beni çok zararlara uğratmıştır.’” buyurdu.

Ayrıca bir sahabeden duydum ki; Hz. Ebu Bekir, yedi dirhem ağırlığındaki taşı yedi yıl ağzında tutmuş. Bir söz söyleyeceği zaman düşünür, o söz Hak Teâlâ Hz.lerinin rızasına uygun olmazsa sol eliyle dilini tutar, sağ eliyle taşı dilinin üzerine sürermiş ve;

-“Ey dil, Hak Teâlâ'nın rızasına uymayan sözü söyleme!” buyurlarmış.”

Hazreti Ebu Bekir'e müjdeler vardı Rab Teâlâ'dan! Övgüler vardı Allah Resulü'nün Halifesine. Abdullah ibn Abbas'tan rivayet edildiğine göre Resulullah (sav):

-“Bir kimse vardır cennete girdiği zaman köşlerde, saraylarda, odalarda herkes o kimseye selam verir, merhaba der.” buyurmuştur. Hz. Ebu Bekir(r.a):

-“Biz o kişiyi köşlerden, saraylardan görebilir miyiz?” diye sordu. Resulullah (sav) de:

-“Evet, O kişi SEN'SİN!” buyurdular.

Ne geniş yürekli Sıddık! Rabbim Hz. Ebu Bekir hürmetine bizi kendine kul, Habibi Muhammed-i Mustafa (sav)'ya ümmet, dostlarına da dost eylesin inşallah.

HZ. EBU BEKİR'İN HALİYLE HÂLLENEBİLMEK ÜMİDİYLE... TEVHİD EHLİNE SELAM OLSUN.

Resulullah (sav)'ın Hz. Ebu Bekir için söyledikleri:

*Ebu Bekir'i sevmek ümmetimin üzerine vaciptir.

*Ümmetime ümmetimin en merhametlisi Ebu Bekir'dir.

قَصِيدَةُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ)

Hazreti Ebu Bekir (radiyallahü anh)'ın Kasidesi

جُدْ بِلُطْفِكَ يَا إلهِي مَنْ لَهُ زَادٌ قَلِيلٌ
مُفْلَسٌ بِالصَّدَقِ يَأْتِي عِنْدَ بَابِكَ يَا جَلِيلُ
ذَنْبُهُ ذَنْبٌ عَظِيمٌ فَاعْفِرِ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
إِنَّهُ شَخْصٌ غَرِيبٌ مَذْنُوبٌ عَبْدٌ ذَلِيلٌ
مِنْهُ عَصِيَانٌ وَنَسِيَانٌ وَسَهْوٌ بَعْدَ سَهْوٍ
مِنْكَ إِحْسَانٌ وَفَضْلٌ بَعْدَ إِعْطَاءِ الْجَزِيلِ
قَالَ يَا رَبِّ ذُنُوبِي مِثْلَ رَمْلِ لَا يَعُدُّ
فَاعْفُ عَنِّي كُلَّ ذَنْبٍ وَأَصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلِ
كَيْفَ حَالِي يَا إلهِي لَيْسَ لِي خَيْرُ الْعَمَلِ
سُوءُ أَعْمَالِي كَثِيرٌ زَادٌ طَاعَاتِي قَلِيلٌ
عَافِنِي مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَقْضِ عَنِّي حَاجَتِي
إِنَّ لِي قَلْبًا سَقِيمًا أَنْتَ مَنْ يَشْفِي الْعَلِيلِ
قُلْ لِنَارِي ابْرُدِي يَا رَبِّ فِي حَقِّي كَمَا
قُلْتَ "قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي" أَنْتَ فِي حَقِّ الْخَلِيلِ
أَنْتَ شَافِي أَنْتَ كَافِي فِي مُهِمَّاتِ الْأُمُورِ
أَنْتَ رَبِّي أَنْتَ حَسْبِي أَنْتَ لِي نَعْمَ الْوَكِيلِ
رَبِّ هَبْ لِي كَثْرَ فَضْلٍ أَنْتَ وَهَابُ كَرِيمِ
أَعْطِنِي مَا فِي ضَمِيرِي ذَلْنِي خَيْرَ الدَّلِيلِ
هَبْ لَنَا مُلْكًَا كَبِيرًا نَجِّنَا مِمَّا نَحَافِ
رَبَّنَا إِذْ أَنْتَ قَاضِي وَالْمُنَادِي جِبْرَائِيلُ
أَيْنَ مُوسَى أَيْنَ عِيسَى أَيْنَ يَحْيَى أَيْنَ نُوحُ
أَنْتَ يَا صَدِّيقَ عَاصِي نَسَبِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ

Lütfunu esirgeme ey Rab bu kuluna ki, azığı pek kalil,
İflas etmiş olsa da sadakatle yine kapına geldi ey Celil!
Günahı pek büyük; Sen o günahları yarlığa ne olur,
Hali de pek acip, hem günahkar bir abd-i zelil.
Onunki isyan üstüne isyan, hata üstüne hata,
Senden ihsan üstüne ihsan, hem de atâ-yı cezil,
Kum taneleri sayısınca günahlarından Sana sığınıyor,
N'olur müsamahanı göster de sil onları ey Cemil!
Nice olur halim, yok defterde işe yarar bir fiil,
Düşmüşlüğüm çok, taate gelince pek kalil,
Ruhumun yaralarını sar da, hâcâtıma kıl bir çare,
Sen Şafi-i Hakikî, ben de kalbi sakim bir alil.
Beni yakan ateşe de 'berd ü selam ol' de ey Allah'ım,
Dediğin gibi "Ey ateş soğu ve selametli ol" içindeyken Halil!
Sensin Şafi, Sensin Kâfi, evvel-ahir her işte,
Sensin Rabbim, Sen yetersin, Sensin en güzel Vekil.
Cömertliğine yoktur sınır, fazlınla bu kulunu sevindir,
Gönlümü şad eyle, göster de en güzel bir delil,
Saç rahmetini üzerimize, hem emin kıl korktuğumuzdan,
Ya İlahî! Sensin yegane hüküm sahibi, münadin de Cebrail.
Nerde Musa, nerde İsa, nerde Yahya, nerde Nuh,
Ey âsî nefsim, sen de gidicisin; tevbe et, başışlar Mevla-yı Celil.

İSLAMDA EVLİLİK

SİDDİKÂ

MUT'A NİKAHI

Mut'a 'nın kelime anlamı faydalanmaktır. İslami terim de ise belli bir müddet için bir kadınla nikâhlanmak demektir. Mut'a cahiliye devrinde uygulanan, ancak İslam'ın gelmesinden sonra yasaklanan nikâh çeşitlerinden yalnızca bir tanesidir. Mut'a nikâhı ile ilgili birbirinden farklı hadisler mevcuttur. Ancak bu hadislerin söyleniş zamanları mut'a ile ilgili son ve geçerli olan fetvayı belirlediğinden çok önemlidir.

İbni Abbas (r.a.) mut'a ile ilgili üç farklı fetvası:

1-Mut'a nikâhı mutlak mubahtır.

2-Mut'a nikâhı zaruret halinde mubahtır.

3-Mut'a nikâhı kıyamete kadar haramdır.

Birinci fetvanın dayandığı kaynak şöyledir;

Cabir (r.a.):

"Biz Resulullah (s.a.v)'in, Ebu Bekir'in ve Ömer'in zamanında mut'a yaptık." (Müslim) buyurmuştur.

Bu hadisi şerif Resulullah (s.a.v) Efendimiz henüz mut'a'yı yasaklamadan önce söylenmiştir.

İkinci fetvanın dayandığı kaynak şöyledir;

"- İbni Abbas (r.a.): Biz Resulullah (s.a.v) ile savaşa çıkmıştık. Yanımızda kadın yoktu. Kendimizi hadım ettirelim mi? diye Resulullah (s.a.v) 'e sorduk. Bunu bize yasakladı. Fakat (bir giyecek gibi) küçük bir miktar karşılığında, kadınlara bir müddetliğine nikâhlanmamıza ruhsat verdi." (Müslim)

buyurmuştur.

Bu hadisi şerifin "**zaruret halinde mubahtır**" şeklinde yorumlanmasının yanlışlığını, Hattabi şöyle açıklamıştır: **"Helak olma korkusu meydana geldiğinde ölmek için kan, leş, şarap ve domuz eti gibi şeylerin yenebileceği fetvasından kıyas yapılarak bu hükme varılmıştır. Oysa şehvet duygusu galebe çaldığında o bastırılabilir. Dolayısıyla bu hükümle kıyaslanamaz. Zaten Resulullah (s.a.v)'ın kesin hükmünün olduğu konularda kıyas yapılamaz."**

Üçüncü fetvanın dayandığı kaynak şöyledir;

"Ey insanlar! Ben size mut'a nikâhı yapmak hususunda müsaade etmişim ama şimdi onu Allah kıyamete kadar haram kılmıştır. Kimin de yanında bu çeşit kadınlardan biri varsa ondan kurtulsun, verdiklerinden de hiç bir şeyi geri almasın." (Nesai-Müslim)

Ayrıca Müminun suresi 5. ve 6. ayeti kerimelerindeki **"Ancak aileleriniz ve mülkünüzdeki (cariyeleriniz) müstesna"** ifadesi de bu yaşağı desteklemektedir.

Ulemanın kabul edip ittifak ettikleri "**mut'a haramdır**" fetvası da, bu hadisi şerif ve ayeti kerimeden çıkarılmıştır. Bir kısım Şia dışında bu görüşe karşı gelen hiçbir imam ve fakih olmamıştır. Şia 'nın helal kabul etmelerine dayandırdıkları kaynak ise, İbni Abbas (r.a)'ın **"Küçük bir miktar karşılığında kadınlarla bir müddetliğine nikâhlanmamıza müsaade etti."** ifadesidir. Ancak İbni Abbas(r.a)'ın önceleri Resulullah (s.a.v) Efendimizin bu nikâhı yasakladığından haberi olmamış, Hz. Ömer Efendimizin ona,

“Resulullah (s.a.v) Hayber Gazvesi’nde mut’a’yi haram etti.” (Tahavi) tebliğinden sonra itiraz etmemiş ve fetvasından geri dönmüştür. Dolayısıyla son nakledilen hadis, mut’a ‘ya müsaade edilen hadisin hükmünü kaldırmıştır.

MUT’ANIN YASAKLANMASI

Mut’a’nın yapılmasına yalnızca İslam’ın ilk yıllarında müsaade edildiğine dair gelen hadisi şerifleri, ulema ittifakla kabul etmişlerdir. Mut’a’nın haram kılınışını ashabın dilinden şöyle sıralayabilirim.

İbni Abbas (r.a):

“-Geçici nikâh (mut’a) İslam’ın başlangıcında vardı. Bir erkek yabancı bir beldeye gittiğinde orada kalacağı müddet içerisinde, bir kadın ile nikâhlanır; o kadın erkeğin eşyalarını muhafaza eder ve gerekli hizmetlerini yapardı. Ancak Müminun suresi 6. ayeti kerimesi nazil olunca, bu nikâh haram kılındı. Bu iki kadından başka tüm kadınlarla yapılacak her türlü ilişki haram kılınmıştır. (Nesai –Ebu Davud) buyurmuştur.

İmam Ali (r.a):

“Resulullah (s.a.v) kadınlara mut’a usulü nikâhlanmayı yasak etti. Bu önceleri kadın bulamayanlar içindi, daha sonra; kadın erkek arasındaki miras, iddet, talak ve nikâh hükümleri inince, mut’a âdeti kaldırıldı.” (Beyhaki) buyurmuştur.

Ebu Hureyre (r.a):

“-Mut’a nikâhını talak, iddet, miras ile ilgili ahkâmın açıklanması haram kılınmıştır.” (Darakutni) buyurmuştur.

Mut’a ‘nın yasaklandığı yer ve zamanla ilgili farklı rivayetler vardır. İmamı Nevevi mut’a ile ilgili kesin hükmün belirlenme aşamasını şöyle açıklamıştır.

“Mut’a’nın haram ve mubah kılınması iki defa olmuştur. Hayber ‘den önce helal idi, Hayber günü haram kılındı, Mekke’nin fethinde üç günlük müsaade edildikten sonra, kıyamete kadar haram kılındı.” Ulemanın bir kısmı bu müsaade sadece üç gün içindi, süre dolunca müsaade ortadan kalkmıştı demişlerdir.

Sahabeden gelen rivayetler ise şöyledir.

Ebu Hureyre (r.a) mut’a Tebuk seferinde haram kılındı demiştir.

Hz. Ali (r.a) Hayber fethi zamanında yasaklandı demiştir

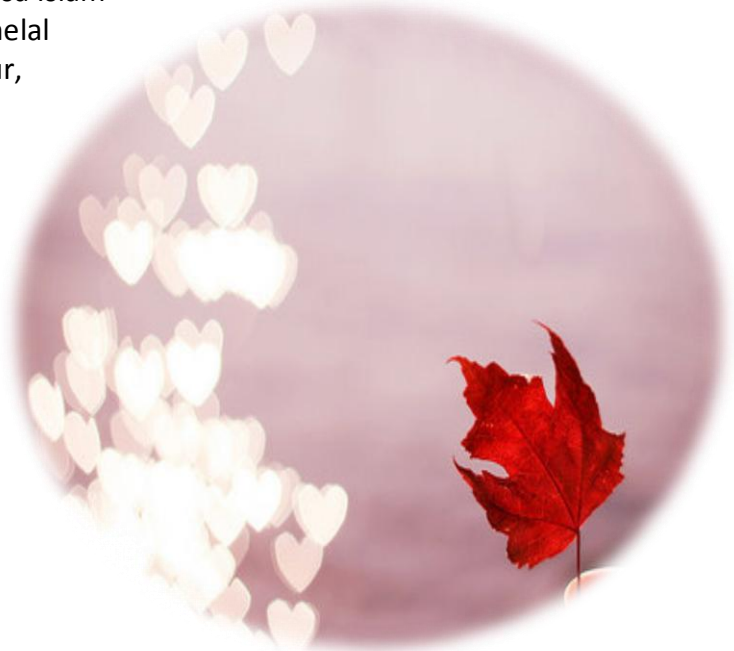
Seleme İbni Ekva, Evtas gazvesi sırasında yasaklandı, demiştir,

Sabre İbni Ma’bed Mekke fethi sırasında yasaklandı Veda Hacci’nda tekrar edildi, demiştir.

İbni Ömer (r.a) mut’a Hayber savaşında yasaklandı, demiştir. Kuvvetli olan rivayet de budur.

Netice olarak mut’a’nın kesin ve sahih delillerle haram kılındığı açıktır. Elbette mut’a nikâhını haram kılan sebepler, aynı zamanda bu nikâhın İslam nikâhı ile arasındaki farkları da ortaya koyuyor.

Mut’a ile İslam nikâhı arasındaki farkları ulema şöyle izah etmiştir; Mut’a sırf şehvi duyguları tatmin etmek için yapılır, oysa İslam nikâhının en önemli gayesi neslin çoğalması ve bunun helal yollardan sağlanmasıdır. Mut’a belirli bir süre için yapılır, boşama kelimeleri kullanılmadan sona erer, İslam nikâhında ise ancak zaruret halinde ve boşama kelimeleri ile nikâh sona erer. Mut’a nikâhında kadına mehir, miras hakkı, boşama hakkı, iddet bekleme ve çocuğunun nesebinin belli olması gibi hiçbir hak verilmez. İslam nikâhında ise bu hükümler en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş ve kadını mağdur etmeyecek şekilde belirlenmiştir. Görüldüğü gibi, bu yasaklamada da yine kadını korumaya yönelik bir prensip izlenmiştir. İslam kadını aşağılıyor teorisi de böylece yıkılmıştır.

ÇOCUK EĞİTİMİ VE AİLE

BENGİSU UMMAN

“OYUN DEYİP GEÇMEYİN!”

Konuya Resulullah (sav) Efendimizin hadis-i şerifiyle başlamak istiyorum:

“Çocuğu olan onunla çocuklaşsın.” (Deylemi)

Oyun, çocukların en büyük uğraşdır. Bir de arkadaşları veya ailesi ile birlikte oynadı mı çocuğun sanki gerçek dünyası gibidir. Zaten onlara göre oyun gerçek dünyadır. Çocuğunuzla hiç oyun oynadınız mı?

İşaret parmağınızı kaldırıp ona kızmak yerine onun o minicik elleri ile uçurtma uçurmayı, araba sürmeyi, bebeklerinin saçlarını taramayı denediniz mi?

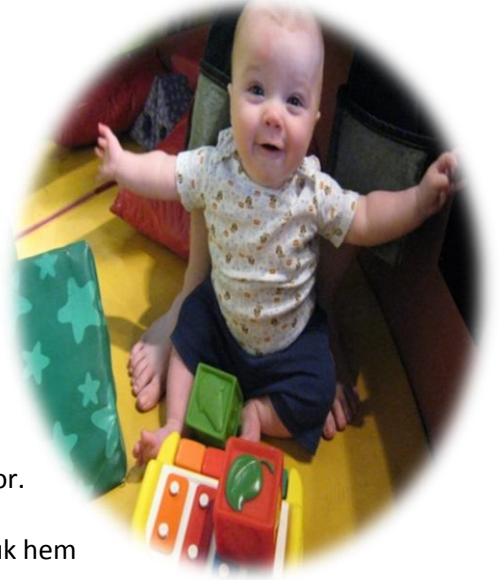
Onlara karşı ciddi, sert ve tutucu tavırlar almak yerine onunla zaman geçirmeyi denediniz mi? Bence deneyin, denemeye değer.

Çocuğunuzda hoşunuza gitmeyen yanlış bir hareket varsa bunu sertçe uyarmak yerine onunla oyun oynayarak ve oyunda mesajlar vererek bunu ona hissettirebilirsiniz. Yaptırmak istediniz şeyleri oyun esnasında söylerseniz eminim daha etkili olacaktır. Çünkü çocuklar oyun anlarında oldukça dikkatlidirler. Aslında annelerin birçoğu bu konuda farklı davranıyorlar. Bayanlar arasındaki ev oturmalarında uygun bir şey konuşulmadığı zaman birçok anne çocuğuna; *“Hadi sen git şu kenarda oyna biz özel bir şey konuşacağız.”* diyerek çocuğu daha çok dinlemeye teşvik ediyor. Bunun yerine onun ilgisini başka yere çekecek bir şey isterseniz bu onun için daha iyi olur. Bu ve buna benzer örnekleri hepimiz yaşıyor ve görüyoruz. Çocuk hem orada ilgisiz kalıyor hem de daha çok dinleme ihtiyacı duyuyor.

Çocuğunuzla oyun oynayarak onlara olan sevginizi hissettirebilirsiniz.

Çocukla oyun oynarken oynayacağınız oyuna dikkat edin. Mesela bir erkek çocuğu ile babası örümcek adam oyunu oynamamalıdır. Ağ atmak, uçmak vb. şeyler çocuğu etkiler ve bunu gerçek zannederek kendisi de bu tarz işler yapmaya kalkışabilir. Unutmayalım ki onların oyunu gerçek hayatlarıdır. Bunu da Montaigne *“Çocukların oyunu oyun değil, onların en ciddi uğraşdır.”* diyerek belirtmiştir.

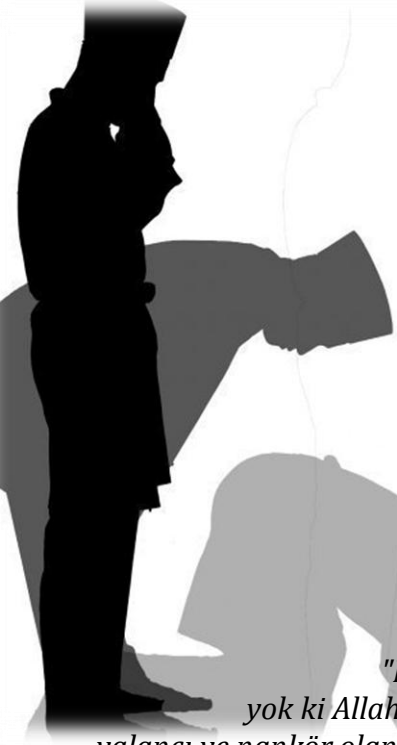
Çocuklarınız için oyuncak seçimi yaparken herhangi bir bebek, araba veya buna benzer şeyler seçerseniz kendisini geliştirmesi açısından çok etkili olmaz. Bu oyuncaklardan ziyade daha eğitici oyuncaklar olursa çocuğunuz için daha faydalı olacaktır. Mesela çocuğunuza lego, jenga vb. oyuncaklar alırsanız onun için daha faydalı olacaktır. Emin olun ki o oyuncaklarla hayal dünyasında çok güzel şeyler tasarlayacaktır.

**“OYUN ASLINDA AKILDANDIR.
ÇOCUK ANCAK OYUNLA AKILLANIR.”**
Hz. Mevlana

TEVHİD - FATİHA SÜRESİ

MUSTAFA ÖZBAĞ

Tevhid; birlik, birlemek demektir. Allah'ın varlığını, birliğini, tüm sıfatları kendisinde toplandığını, eşi ve benzeri bulunmadığını bilmek ve buna inanmaktır. Allah u Teâlâ bütün âlemlerin terbiyecisi ve idarecisidir. Allah'ın birliği, Onun idare ve terbiyesinde de bir olmasını, eşsizliğini gerektirir. "El-Hamdü lillahi rabbil-âlemin" cümlesinde bu sır saklıdır. İnsanların ulûhiyeti birlemesi, kulluğun gerçekleşmesini icap ettirir. Bu da Allah'ı tanımak için ilk önce lazım gelen şeydir. Böylece ubudiyetin tevhidinden rububiyetin tevhidi lazım gelir.

Ubudiyet; Allah u Teâlâ'nın emirlerine teslimiyet ve boyun eğmektir. Allah u Teâlâ'dan, işinden razı olmaktır. Her an Allah u Teâlâ'yı hatırlamak, anmaktır. Ubudiyetin alâmeti, Allah u Teâlâ'nın emirlerini yapmak, yasak ettiklerinden sakınmaktır. Rububiyet; ilahlık, mabudluktur. "Ey Âdemoğulları! Bir kimse benim kazama razı olmaz ve benim tarafımdan gelen belalara sabretmez, verdiğim nimetlerime şükretmez, ihsan ettiğim dünya nimetlerine kanaat etmezse, başka bir Rab arasın. Ey Âdemoğlu! Bir kimse benim belâma sabrederse, benden razı olmuş olur, yani rubûbiyetimi tasdik etmiş olur." (Hadîs-i Kudsi) Kuran-ı Kerimde şöyle buyrulmuştur; "Andolsun ki, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette "Allah" diyecekler. "Allah'a hamd olsun." de. Fakat onların çoğu bilmezler." (Lokman-25) "İyi bil ki, halis din ancak Allah'ındır. O'ndan başka birtakım dostlar tutanlar da sövle demektedirler:

"Biz onlara sadece bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Şüphe yok ki Allah, onların aralarında ihtilaf edip durdukları şeyde hükmünü verecektir. Herhalde yalancı ve nankör olan kimseyi Allah doğru yola çıkarmaz." (Zümer-3)

Kuran-ı Kerim belki bu iki tevhid çeşidinin açıklamaları ile doludur. Kuran-ı Kerim ya Allah'ın zatından, sıfatlarından, isimlerinden ve işlerinden haber verir; ya şeriki olmayan yalnız Allah'a ibadet etmeye ve O'ndan başka ibadet edilen putları terk etmeye çağırır; ya da emir ve yasaklarından, Allah'a itaatın lüzumundan bahseder. Kuran-ı Kerim'in bütünü tevhidten, tevhid ehlinin haklarından, onların mehdinden, Allah'a eş koşmanın kötülüğünden, Allah'a eş koşanların isyanından ve uğratılacakları cezalardan bahseder.

Kur'an'da tevhidten bahseden ayetlerin başında Fatiha süresi gelir. Allah (cc) Fatiha süresinde şöyle buyuruyor: "Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. O, Rahman ve Rahîmdir. Din gününün sahibidir. Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet. Nimet verdiğin kimselerin yoluna. Kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil." Başka bir ayette "İman edenler ve imanlarına zulüm (şirk) karıştırmayanlar; işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir." (En'âm, 82) Yani peygamberlerin, siddıkların, şehitlerin ve salih müminlerin yoluna ilet, onlar ne güzel arkadaştır, ne güzel müminlerdir. Onların hepside tevhid ehlidir. Kendilerine gazap edilmiş olanların ve sapmışların yoluna değil. Yani Yahudiler ve Hıristiyanların veya İslâm'dan ve tevhid düşüncesinden sapanların yoluna değil. Onlar gibi bizi de helâk etme. Doğru yoldan sapan azgınlardan değil, Resulünün dosdoğru yolundan gidenler kıl. Bizi heva ve hevesine uyan, büyüklenen, haktan sapan münafıklardan ve kâfirlerden ayır, onlardan duaların en güzeli ile sana sığıyor, sana dua ediyor ve yardımını bekliyoruz Duamızı kabul et. ÂMİN.

Fatiha suresi tamamıyla tevhididir. Allah'ın varlığı ve birliğine Kur'an-ı Kerim den delil; İhlâs suresidir. İhlâs suresinde Allah u Teâlâ mealen buyurdu ki: "(Yâ Muhammed!) De ki: O, Allah birdir, Samed'dir. O doğurmamıştır, doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'nun dengi (ve benzeri) değildir." Kur'an ayetlerinden nihai gayenin ve maksadın Allah'ı tanımak olduğu bu surede vurgulanmıştır. Ortak ve benzerden münezze olmak, eşdeğer ve zittan uzak bulunmak ancak Allah'a mahsustur. Onun kendisinden başka her şey O'na muhtaçtır. Evvel ve ahir O'dur, her şey O'nun ehadiyetinde fanidir ve O'nda son bulacaktır. Her varlık ancak O'nun samediyetiyle kail bulunduğu gerçeği hatime olarak hakka'l-yakîn tespit edilmek üzere bu sure-i celîlede tevhid sırrı her türlü şâibeden uzak, her şüpheden azâde olarak halis bir yakîn ile talim ve telkin edilmiştir. Allah Teâlâ'nın doğurmaz ve doğrulmaz, hiçbir şekilde eşi ve dengi bulunmaz ehadiyet ve samediyet ile tanınması lüzumu bildirilmiştir. O halde Peygamberler de dâhil olmak üzere, bütün âlemler ve özellikle akıl sahipleri için mahlûkatın mertebelerinde birbirlerine karşı olan şeylerden O'nun samediyetine sığınmaktan başka bir selâmet çaresi olmayacağı aşikârdır.

Kur'an gibi Sünnet de Kur'an'ın delil getirdiği hususları açıklayıcı olarak gelir. Allah tevhid konusunda bizi onun bunun görüşüne, zevkine, heva ve hevesine muhtaç bırakmamıştır. Günümüzde ne yazık ki kendilerini İslam olarak niteleyenlerin tevhid konusunda düştükleri tartışma çukurunda, kendilerinin İslam'ın tevhid düşüncesinden uzaklarda bulduklarını görmekteyiz. Kitap ve Sünnet'e muhalefet edenlerin ayrılıklara düştüklerine, birbirleriyle kıyasıya çarpıştıklarına şahit olmakta ve derinden üzülmeekteyiz.

Hâlbuki Allah Kur'an-ı Kerim'de *"Bugün kâfirler, dininize karşı ümitsizliğe düşmüşlerdir. Onlardan korkmayın, Benden korkun. Bugün dininizi kemale erdirdim, size nimetimi tamamladım. Size din olarak İslâm'ı beğendim."* (Maide-3) buyuruyor. Bu sebeple dinin tamamlanmasında Kitap ve Sünnet'in dışında bir şeye ihtiyacımız yoktur.

Nitekim Allah başka bir ayette *"Bu Kur'ân, kendisiyle uyarılınsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilâh olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar diye insanlara gönderilmiş bir tebliğdir."* (İbrahim-52) *"Sana indirdiğimiz ve onlara okunmakta olan kitap, kendilerine yetmedi mi? Bunda iman edecek bir kavim için elbette bir rahmet ve öğüt vardır."* (Ankebut-51) *"Peygamber size ne verdiyse onu alın. Size neyi yasakladıysa ondan sakının ve Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı şiddetlidir."* (Haşr-7) buyurarak insanları tevhid ve din konusunda kendi heva ve heveslerine bırakmamıştır. Bütün insanlar tevhid konusunda Kitap ve Peygamber sav'ın mübarek sünnetlerine uymak zorundadırlar. Abdullah b. Ömer'in (ra) naklettiği bir hadis-i şerifte Peygamber

Efendimiz (sav) şöyle buyuruyor: *"İman edenler ve imanlarına zulüm karıştırmayanlar; işte güvenlik onlar içindir ve onlar hidayete ermişlerdir."* ayeti nazil olunca sahabelere bu ayet ağır geldi ve Resulullah (sav)'e dediler ki: *"Ya Resulullah! İçimizden nefesine zulmetmeyen kim vardır?"* Resulullah (sav): *"Ayetteki zulüm anladığınız gibi değildir. Salih kul Lokman'ın: "Ey oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Muhakkak ki şirk en büyük zulümdür."* (Lokman, 13) dediğini işitmediniz mi? Ayette geçen zulüm şirk'tir." (Buhârî)

İbn-i Abbâs (ra)'den rivayet edilmiştir: *"Bir gün Hz. Peygamber (sav) terkisinde idim. Bana dedi ki: "Ey evlat! Ben sana bir takım kelimeler öğretiyorum; Allah'ı gözet ki O da seni gözet sin. Allah'ı gözet ki karşında bulasın. Bir şey istediğinde Allah'tan iste. Yardım talebinde bulunduğunda Allah'tan yardım iste. Şunu bil ki, bütün halk sana fayda vermek üzere birleşseler, ancak Allah'ın sana takdir ettiği kadar fayda verebilirler ve eğer bütün halk sana zarar vermek için birleşseler ancak sana Allah'ın takdir ettiği kadar zarar verebilirler. Kalemler kaldırıldı, sahifeler kurudu."* (Tirmizî)

Tirmizî'nin dışındaki bir rivayette ise şöyle buyurmuştur: *"Allah'ı gözet ki önünde bulasın, Allah'ı rahatlıkta tanı ki O da seni sıkıntıda tanısın. Şunu bil ki başına gelmeyecek olan şeyin, sana isabet edeceği de yoktur ve senin başına gelecek olanın da gelmemesi yoktur. Bil ki yardım ve zafer sabretmekle olur. Sevinç üzüntü ile beraberdir. Sıkıntı ve güçlük de kolaylıkla beraber olur."*

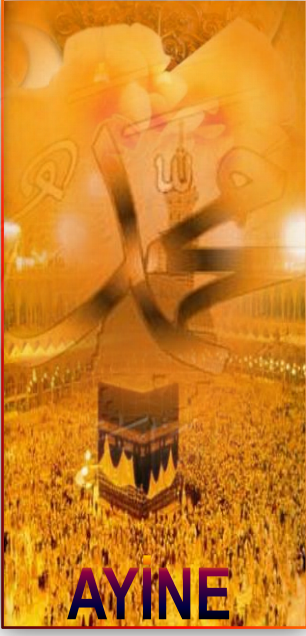
Enes b. Malik (ra) diyor ki: *"Resulullah (sav)'in şöyle buyurduğunu duydum: "Allah (cc) dedi ki: "Ey Âdemoğlu! Eğer yeryüzünü dolduracak kadar haram ile bana gelsen ve bana hiçbir şeyi ortak koşmadığın halde bana kavuşsan ben seni yeryüzünü dolduracak kadar mağfiretle karşılarım."* (Tirmizî)

Muaz b. Cebel (ra) şöyle rivayet ediyor: *"Resulullah (sav) eşek üzerinde idi. Ben de onun arkasına binmiştim. Bana şöyle buyurdu: "Ey Muaz! Allah'ın kulları üzerindeki ve kulların Allah üzerindeki hakkı nedir biliyor musun?" Dedim ki: "Allah ve Resulü daha iyi bilir." buyurdular ki: "Allah'ın kulları üzerindeki hakkı; kullarının yalnız O'na ibadet etmeleri ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır. Kulların Allah üzerindeki hakkı ise kendisine hiçbir şeyi ortak koşmayan kullarına azap etmemesidir." Dedim ki: "Ya Resulullah! Bunu insanlara müjdeleyeyim mi?" Buyurdular ki: "Hayır, müjdeleme! O zaman buna güvenirlere." (Buhârî, Müslim)*

Ebû'l-Aliye demiştir ki: *"Muhammed (sav) ashabı bana; "Ey Ebû'l-Aliye Aziz ve Celil olan Allah'tan başkası için amel etme ki, Allah seni kendisine ulaştırsın." dediler."* (Ahmed İbn Hanbel)

Tevhid'in üç mertebesi vardır: Birincisi : "TEVHİD-İ ZAT" mertebesidir. Bu istihlâk makamıdır, *"Fenâfillah"* makamıdır ki, Allah'tan başka mevcut yoktur. Var zannedilenlerin hepsi fâni olur da yalnızca bir tek zatullah (Allah'ın zatı) baki kalır. *"Allah'tan başka mevcut yoktur."* İkincisi: *"TEVHİD-İ SIFAT"* mertebesidir ki, müteferrik olan her kudreti O'nun kudretinin şümülünde, her bilgiyi O'nun ilm-i kâmilinde yok olmuş görmek ve hatta her kemâli O'nun kemâlinin nurundan bir lem' a görmek demektir. Üçüncüsü: *"TEVHİD-İ EF'AL"* mertebesidir ki, bu da varlıkta Allah'tan başka gerçek etki sahibi olmadığına "ilme'l-yakîn", "ayne'l-yakîn" veya "hakka'l-yakîn" olarak inanmaktır.

Bu ayet-i kerimelerden ve hadis-i şeriflerden apaçık anlıyoruz ki; kıyamet gününde kurtuluşa erecek olan kimseler, ibadetlerini yalnız Allah için yapıp, Ondan başka hiçbir şeyden, hiçbir şey istemeyen ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayan kimselerdir. Allah'a ibadet, belirli amellerle sınırlı değildir. Allah'a ibadet etmek, insanın her adımında, her hareketinde, her sözünde O'nun koyduğu kurallara uymak, O'nun hükümlerini yerine getirmek, resullerinin gösterdiği yoldan yürümek demektir. Yalnızca O'ndan yardım dilemek, korkmak, O'na güvenmek, dayanmak, tevekkül etmek, sığınmak, O'ndan başkasını veli edinmemek, sorunların çözümünü O'na havale etmek, O'ndan başka koruyucu, kollayıcı kabul etmemek de tevhid inancının gerektirdiği tek Allah'a ibadetin boyutlarını oluşturur.

RAHMET VE MERHAMET AYLARI...

Kullarına ikramı sonsuz yüce Rabbimiz; bizleri günahlarımızdan arındırmak, hata ve seyyiatımızı günahlarımızdan arındırmak, hata ve seyyiatımıza mağfiret etmek için, bizlere bazı gün ve geceler ihsan etmiştir. Zira bu günler; Gaffar olan Allah'ın (c.c) yüce dergâhının, af kapısının anahtarı hükmündedir. O kapıdan girmek için anahtarı birazcık çevrilmeli, yani bu günlerde her zamankinden ziyade yaşantımıza, hal ve hareketimize dikkat edilmeli ve O'nun (c.c) hoşuna gidecek ameller işlemeye gayret göstermelidir.

O (c.c) kullarını öyle çok sever ki, her geçen gün vazgeçmeksizin ısrarla işlediğimiz günahlara karşılık ihsanlarıyla manen "*Gelin sizi affedeyim.*" der. Bu mübarek gün ve geceler bize Halık-ı Kerim olan Rabbimizin ihsanıdır, ikramıdır. Madem öyledir, bizlere düşen O'nu (c.c) memnun edecek işler yapmak ve aczimize binaen işlediğimiz kusurlardan dolayı çokça özür dilemek ve affını istemektir.

Üç aylar; kameri aylardan Recep, Şaban ve Ramazan aylarıdır. Bu ayların Müslümanların manevi hayatlarında özel bir yeri vardır. Çünkü bu aylar mübarek gecelerle bereketlendirilmiştir. Recep-i Şerif girdiği zaman Nebiyy-i Ekrem (asm);

"Ey Rabbim! Bize Recebi ve Şaban'ı mübarek kıl ve bizi Ramazan'a ulaştır." (İbn Hanbel, Müsned, 1/259) diye dua ederlerdi.

Evet, bu aylar diğer aylara kıyasen daha ehemmiyetli olduklarından, bu aylar içerisinde yapılan ibadetlerin sevap ve haseneleri de ziyadesiyledir. Kuran'ın bir harfine asgari olarak on sevap verilirken, bu aylarda bazen bin, bazen on bin ve bazen de leyle-i kadir sırrıyla otuz bin sevap verilir.

Recep ayı ŞEHRULLAH'dır. Yani Allah'ın ayıdır. Bu yüzden, bu ayda çokça ihlâs suresi okunması tavsiye olunmuştur. Efendimiz (asm) bu ayın önemine binaen;

"Receb Allah'ın ayıdır, Şaban benim ayım, Ramazan ise ümmetimin ayıdır." (Acluni, Keşfu'l Hafa 1/423) buyurmuşlardır.

Ayrıca Efendimiz bu ayda oruç tutmayı da tavsiye etmiştir. Bir hadis-i şeriflerinde;

"Kim Receb ayında perşembe, cuma ve cumartesi olmak şartıyla üç gün oruç tutarsa, Allah ona dokuz yüz sene ibadet sevabı yazar." (Nesai Savm) buyurmuşlardır.

Ve bir başka hadislerinde de;

"Kim Receb ayında, takva üzere bir gün oruç tutarsa, oruç tutulan günler dile gelip 'Ya Rabbi bu kuluna mağfiret et' derler." (Ebu Muhammed) buyuruyorlar.

Receb ayının birinden itibaren Ramazan-ı Şerif sonuna kadar her gün biner adet kelime-i tevhid okunması tavsiye edilmiştir.

Receb ayının ilk Cuma gecesi, mübarek gecelerden biri olan **REGAİB** gecesidir. "Regaib" kelime anlamı olarak çok bağış ve iyilik demektir. Yoksa genel anlayışa göre Peygamberimizin ana rahmine intikal ettiği gece demek değildir. Çünkü bu konuda sahih bir hadis olmadığı gibi, güvenilir bir rivayet de yoktur. Recep ayının ilk Cuma gecesi yetmiş kez salâvat-ı şerifenin okunması büyük faziletlerdendir.

"Allahümme salli âlâ muhammedinin nebiyyil ümmiyyi ve alâ alihî ve sahbihî ve sellim"

Bu gece yapılacak ibadetler de diğer mübarek gecelerde olduğu gibi bol kaza ve nafil namazı kılmak, Kur'an okumak, Allah'tan af ve mağfiret dilemektir.

Recep-i Şerif'in yirmi yedinci gecesine tevafuk eden mübarek gece **MİRAC** gecesidir. Bilindiği gibi Miraç gecesi, Efendimiz'in (asm) madde âleminden çıkıp Cenab-ı Hakk ile perdesiz görüştüğü gecedir. Her ne kadar bu hadise bazı kesimlerce kabul edilmese de, biz Sıddık-ı Ekber Hz. Ebu Bekir (ra) gibi, **"O söylediye doğrudur."** deyip gönülden inanırız. Keza, Allah-ü Teâlâ habibini ayetleriyle doğrulamıştır;

"Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götürün Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (İsra Suresi 1) Bir diğer ayette de; **"Andolsun, O, Rabbinin en büyük alametlerinden bir kısmını gördü."** (Necm Suresi 18) buyurmuştur. Bu gecede yapılacak ibadetlerin başında namaz kılmak gelir. Zira müminin miracı namaz bu gecede farz kılınmıştır. Namaz borcu

olanlar kılabildikleri kadar kaza namazı kılmalı, namaz borcu olmayanlar ise nafile namaz kılmalıdır. Bu konuda Allah dostlarının bazı tavsiyeleri vardır;

Yatsı namazından sonra 12 rekât "**Hacet namazı**" kılınır.

Her bir rekâtta **Fatiha'dan sonra 10 ihlas-ı şerif** okunur.

Namazdan sonra; **4 Fatiha-i Şerife,**

100 defa:"Sübhanallahi velhamdülillahi ve la ilahe illallahü vallahü ekber. Ve la havle ve la kuvvete illa billahi'l aliyyil azyim."

100 İstiğfar-ı Şerif,

100 Salâvat-ı Şerife okunup dua edilir.

Bu namazda, **ihlâslar 100 adet okunursa veya bu namaz 100 rekât kılınırsa**; bunu yerine getiren müminin Huzur-u İlahi'ye namaz borçlusu olarak çıkmayacağı büyük tasavvuf ehli kimselerce beyan edilmiştir. Efendimiz (asm) bu gecede şöyle dua etmiştir;

"Allah'ım! Sen'den; faydalı bir ilim, temiz bir rızık ve makbul bir amel dilerim." (Zadü'l Mead 2/375)

Ramazan'dan sonra en sevap oruç Receb ve Şaban aylarında tutulan oruçtur. Bilhassa Şaban ayı Efendimiz'in en çok oruç tuttuğu aydır. Hz. Aişe (ra);

"Ben Resulullah'ın (asm) Ramazandan başka hiçbir ayı tamamen oruçla geçirdiğini görmedim. Şaban ayı kadar hiçbir ayda oruç tuttuğunu da görmedim." (Buhari, Savm 52) demiştir.

Şaban ayında Peygamberimize çok
Peygamberimiz (asm);

"Şaban, Recep ile kendisinden gafil oldukları amellerin Allah'a oruçlu olduğum halde olunmasını isterim. (İşte tutuyorum.)" (Nesai, Savm

Şaban ayının on beşinci gününe bağlayan Berat sözü "Beraet" şeklidir. Borçtan, suç ve kurtulmak demektir. Buna günahlardan kurtuluş Peygamberimiz bu geceyi (ra) şöyle rivayet ediyor; **kalktı namaz kıldı. Secdeyi sandım. Bunu görünce kalktım, kımıldadı (sevindim) ve yerime ettiğini duydum;**

gazabından rızana sığınırım. Sen'den gibi hamd etmekten acizim. Sen kendini Sena ettiğin gibi yücesin. Başını secdeden kaldırıp namazı bitince:

-Aişe, Allah'ın Resülü sana haksızlık edecek mi sandın? buyurdu. Ben:

-Hayır, vallahi ya Resulullah böyle sanmadım. Ancak secdede uzun süre kaldığım için öldün sandım, dedim. Bunun üzerine Peygamberimiz:

-Bu gece Şaban ayının on beşinci gecesidir. Allah Teâlâ Şaban'ın on beşinci gecesinde kullarına rahmetiyle tecelli buyurarak af dileyenleri bağışlar, merhamet isteyenlere rahmet eder, içini kin bürümüş olanları ise kendi hallerine bırakır." (Beyhaki) buyurdu.

Efendimiz bu gecede şöyle dua ederdi; **"Allah'ım şayet ismimi saidler defterine yazdıysan, orada sabit kıl. Şayet ismimi şakîler defterine yazdıysan, oradan sil. Çünkü Sen buyurdun ki, 'Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır, Levh-i Mahfuz O'nun katındadır.'" (Rad Suresi 39)**

Bu geceye mahsus bir namaz yoktur. Diğer mübarek gecelerde olduğu gibi bu gecede de (varsa) bol kaza namazı, (yoksa) nafile namaz kılmalıdır. Gündüzü oruçla, geceyi ibadetle geçirip günün ihyasına çalışılmalıdır. Rabbim bu mübarek gecelerin hürmetine dualarımızı kabul etsin. Bizi saidler defterine kaydeyleyip, salihlerle haşreylesin. (Âmin)

Ramazan arasında insanların bir aydır. Hâlbuki o, içerisinde sunulduğu bir aydır. Ben de amelimin Allah'a arz bu yüzden bu ayda çok

70) buyurmuşlardır.

dördüncü gününü on gece **BERAT** gecesidir.

kelimesinin kısaltılmış cezadan, hastalıktan göre **"Berat Gecesi"**

gecesi demektir.

ibadetle geçirmiştir. Hz. Aişe

"Peygamberimiz bir gece

öyle uzattı ki secdede öldü

elimle ayağına dokununca

döndüm. Secdede şöyle niyaz

-Allah'ım, azabından affına,

yine Sana iltica ederim. Sana gereği

Mikdad b. Amr
İslam'ın İlk Süvarisi

Fatih Ruhu Ölmedi.

İlk ve tek arasında bağlantı vardır. İkisinin de öncesi yoktur. Bu iki kavram arasındaki tek fark, ilkin sonrasının olmasıdır. Yine de her ikisinde de başlangıç vardır. Kelimeler arasındaki bu bağlantı, zamanı yok sayarak insanlar arasına girer. Tıpkı Mikdad ile Fatih arasındaki bağlantı gibi. Biri İslam'ın ilk süvarisi, diğeri İstanbul'u fetheden kişi. Fatih için insanlar, **"İstanbul'u fetheden kişi"** diyor. Mikdad için arkadaşları, **"Allah yolunda cihada yürüyen ilk kişi"** diyor. Fatih tek, Mikdad ilk. İkisi, ikiliğin tekliliğinin örneği... Kureyş eziyetleri arttırmış durumdadır. Allah Resul'ü düşünür; yanındakiler düşmanla karşılaşmak için hazırmı? Onlarla istişare eder. Önce Ebu Bekir (r.a) ile konuşur, sonra Ömer b.Hattab (r.a) ile. En nihayetinde Mikdad geçer öne ve ağzından Peygamber (sav)'in sevinçten yüzünün parlamasını sağlayan şu sözler dökülür:

"Ey Allah'ın Resulü! Yürü git Allah'ın gösterdiğine doğru, biz seninleyiz. Allah'a yemin olsun ki, sana İsrailoğulları'nın Musa'ya (a.s) dedikleri gibi: "Sen ve Rabbin gidin savaşın, biz burada oturacağız." diyecek değiliz. Aksine deriz ki, Sen ve Rabbin gidin savaşın, biz de seninle beraber savaşırız. Seni hakikatle gönderene andolsun ki; şayet sen bizi kılıç deryasına götürsen bile, seninle beraber Hakk'ı tebliğ edene kadar kılıcsız da savaşırız. Allah sana fethi nasip edinceye dek sağında, solunda, önünde ve arkanda çarpışırız."

Bu kararlılık, binlerce yıl sonra Fatih'te...

O da diyor ki: **"Ya ben İstanbul'u alırım, ya da İstanbul beni."** İkisi de bilge ve akıllı. İkisi de benliğine ve zaafına kapılmayan kişiler. Peygamber (s.a.v) Mikdad'ı idareci olarak atadı ve idareciliği nasıl bulduğunu sordu. Mikdad şöyle dedi: **"İdarecilik bana kendini öyle gösterdi ki, güya ben insanların en üstünüymüşüm de tüm herkes benden daha aşağıymış. Seni hakikatle gönderene yemin olsun ki, kesinlikle bu günden sonra iki kişiye dahi başkanlık etmeyeceğim!"**

Ve Fatih İstanbul'a girdiğinde, Akşemsettin'i hükümdar sandı herkes. Akşemsettin, hükümdar arkada işaretini yaptı. Bunun üzerine Fatih şöyle dedi: **"Evet hükümdar benim, lakin o da benim hocam."** Mikdad'ın kalbi Peygamber sevgisiyle doluydu. Kendinde Peygamber'i koruma sorumluluğu hissedirdi. Medine'de olumsuzluk duyulur duyulmaz, Mikdad soluğu Peygamber kapısında alırdı. Fatih'in de öyleydi ki, padişahlığa geçer geçmez programına aldı İstanbul'un fethini.

Ve yine...

Mikdad Allah Resulü'nün (s.a.v) şu sözleriyle şereflendi: **"Kuşkusuz Allah bana seni sevmeyi emretti. Kendisi de seni sevdiğini haber verdi."**

Fatih de Allah Resulü'nün şu sözleriyle şereflendi: **"İstanbul mutlaka bir gün fethedilecektir. Onu fetheden komutan ne güzel komutan, onu fetheden ordu ne güzel ordudur."**

FETİH MARSİ

...
Yürü, hala ne diye oyunda oynaştasın?
Fatih 'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

...
Sen de geçebilirsin yardan, anadan, serden.
Senin de destanını okuyalım ezberden.

...
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden. Bilmem, neden gündelik işlerle telaştasın
Kızım, sen de Fatihler doğuracak yaştasın!

...
Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın;
Fatihin İstanbul'u fethettiği yaştasın!

...
Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin!
Çelebiler çekilip haremlerde kışlasın!
Yürü aslanım, fetih hazırlığı başlasın.

...
Yürü, hala ne diye kendinle savaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

FATİH'E NASİHAT

Temiz ol daima iyiliği adet edin!

Dünyanın mutluluğuna mağrur olma!

Kimseye kızma eziyet ve cefa etme!

Kimseyi kötüleyip, atıp tutma!

Senden üstün kimsenin önünden yürüme!

Dişin ile tırnağını kesme!

Çok uyumak kazancın azalmasına sebep olur!

Akıllı isen yalnız yolculuğa çıkma!

Seher vakti Kur'an-ı Kerim oku!

Daima Allah-ü Teâlâ'yı zikret!

Kendini başkalarına methetme!

Namahreme bakma, harama bakmak gaflet verir.

Kimsenin kalbini kırıp, viran eyleme!

Edepli, mütevazı ve cömert ol!

Yalnız bir evde yatmaktan sakın!

Ömrün uzun olsun istersen, kimsenin nimetine haset etme!

*Velî, insanlardan gelen sıkıntılara
tahammül edip katlanan kimsedir.
O, toprak gibidir.
Toprağa her türlü kötü şey atılır.
Fakat topraktan hep güzel şeyler biter."*

AKŞEMSETTİN HAZRETLERİ

ESMA YILMAZ

ULUSLAR ARASI İLİŞKİLER

“YA İSTANBUL BENİ,
YA BEN İSTANBUL’U ALIRIM.”
EBU’L FETH FATİH SULTAN MEHMET HAN

Tarih, kılıç zaferlerinin sahneleriyle doludur. Ne var ki, kılıç zaferleri hiçbir zaman kalıcı olmamıştır. Kalıcı olan kalbin zaferidir. Müslümanlar tarafından gerçekleştirilen fetihler, manevi fetihler olduğu ve kalplere nüfuz ettiği için kalıcı olmuştur. İslam gerçeğiyle fetih, daha çok ve öncelikle kalbi ve aklı İslam gerçeğine açmak, ardından da İslam mesajının önündeki engelleri kaldırmak, insanın kalbine ve aklına ulaşmayı mümkün kılacak ortamı hazırlamaktır. Bu sebeple olsa gerek ki nice komutanların, padişahların almak için seferber olduğu kutlu beldeyi Allah Fatih unvanıyla şereflendirdiği, manevi ve maddi zenginlikleriyle de süslemiş olduğu, II. Mehmed (küçük Muhammed)’e nasip etmiştir. O da bu lütfü sonuna kadar en güzel şekilde muhafaza edip süslemiş, akisini de etrafındakilere yaşatmıştır. Mehmed Han gönüller fatihi olmadan, beldeler fatihi olunamayacağı bilinciyle halkından İslam adaletini ve merhametini eksik tutmamıştır.

İstanbul mutlak fethedilecektir.
Onu fetheden komutan ne güzel komutandır,
Onu fetheden asker ne güzel askerdir.
Hz. Muhammed (s.a.v)

Hiç şüphesiz kılıç sallayan gazilerin faaliyetleri küçümsenemez. Ancak kılıçla hiçbir medeniyetin kurulmadığı da bir gerçektir. Eğer böyle olsaydı bunu Doğu’da Cengiz, Batı’da Hitler gerçekleştirirdi. Adaletli ve başarılı bir komutan, samimi ve dindar bir Müslüman olan II. Mehmed Han şüphesiz adını tarihe altın harflerle yazdırmıştır. Nice nice orduları yenen, beylikleri, devletleri, imparatorlukları yıkan, çağ kapayıp çağ açan, ülkeler fetheden, tarihe nice şerefli sayfalar ekleyen zât-ı muhterem Fatih Sultan Mehmed Han yapılan fetihlerle alakalı olarak gayesini şöyle dile getirmiştir: “Bizim buralara gelişten maksadımız kale fethetmek ve servet kazanmak değildir. Buraları Müslümanlara açmak, vatan yapmaktır. Allah’ın rızasını ve cihadın sevabını kazanmaktır. İslam’ın kılıcı bizim elimize emanet edilmiş. Eğer bu zahmeti çekmezsek, bize Gazi demek yalan olur; bundan dolayı çektiğimiz sıkıntılardan, daha çoğunu da çeksek yine azdır.”

Manevî lezzetin eksik olduğu bilgi, icat, girişim istenilen sonuca ulaşılmasına engeldir. Kazanılan zaferlerin ardında yatan imanî bağlılık göz ardı edilemez. İslam tarihinde dini bakımdan olmasa da sembolik olarak İstanbul’un fethi, Mekke’nin fethinden sonra gelen “büyük fetih” olarak nitelendirilir. Alınan yer çok değerli olduğundan hakkındaki menkıbelerde bir hayli çoktur. Malum olduğu üzere Mehmed Han’ın en önemli eğitmeni Akşemsettin Hazretleriyle yaşadıkları haller, sığ bir aklın idrakinden uzakta tasavvufi lezzeti tadın müminlerin coşkun bir heyecanı ile anlatılabilir.

İstanbul’un fethi için de birçok manevi halden bahsedilir. Dergâh adabıyla, ilmiyle yetişmiş olan Fatih’in tek düze yaşayan insanlardan farkı olmalıdır ve vardır da. O hem bir komutan, hem bir yönetici hem de bir dervişti. Bugün bu pencereden bakarak az sayıda askerle; uzun zamandır fethedilmek istenilen bir yer, bütün uluslarca kıymeti bilinen ve hadisle övgüye nail olmuş bir beldenin, maddi olarak elde bulunan gereçlerle alınabilmesi pek de mümkün değildir. Perdenin arkasını görebilmekte yarar var. İstanbul birçok sahabe tarafından kuşatılmak istenmiş; dervişlerin, pirlere fethine iştirak ettiği kutlu bir şehirdir şüphesiz. Bu haseple de Fatih unvanıyla şereflenecek olan komutanın fetih mücadelesinde manevi desteğiyle şehitler, fani âlemde olan üstadlar, dervişler kılıçlarıyla bulunmuşlar ve hadis-i

şerifteki övünülen askerler safında yer almışlardır. Ne mutlu orada cihad inancıyla yanan yüreklerini, bedenlerini feda edebilen yüce gönüllere...

Artık bir tarih olarak anılan bu zaferi, nasıl olmuş, kaç askermiş, gemiler nerden girmiş nerden çıkmış bilgileriyle değil de kimler gelmiş kimler gitmiş... Nasıl bir iman selametliğiymiş ki nice ululara nasip olamayan fetih II. Mehmed'e nasip olmuş... Nasıl bir komutanmış ki surun mimarisini dahi aşk-ı Muhammed ile yaptırmış... Nasıl bir padişahmış ki dini yaşamış yaşatmış, din ile huzuru yansıtmış, devrim yaparken inancın gölgesinde maneviyata saygıyla yapmış... Nasıl bir ecdatmış ki hem âlim, hem komutan, hem yönetici, hem derviş, hem de mimar olabilmiş... Nasıl bir ince ruha sahipmiş de şiirler yazıp Muhabbet-i Muhammediyeye sadakatini dillendirmiş... Fikriyatıyla İstanbul'a, ecdada bakalım. Algılamaya çalışalım, örnek alma gayretine girelim. Onlar gibi ileri görüşlü olalım. Kur'an ve sünnet ile gelecekler tasarlayalım. Unutmayalım ki Kur'an'a göre gericilik, Allah'ın emirlerini yerine getirmede, hayırlı işlerde geri kalmaktır. (Fetih,11)

İmanın ihlâsı ile neler yapılabilineceğini gösteren bir ecdadın temsiliyetini layıkıyla yerine getirebilelim. İmkânsız gibi görünen fethine nail olmuş aziz Fatih Sultan Mehmed Han'ın Allah'ın yardımını müjdelediği müminler arasına girdiği gibi bizler de onun ve onun gibi olanların izinde olalım inşallah. Allah'ın vaadi haktır. **“Erişilmez gücün sahibi olan, göklerin ve yerin yönetimini elinde tutan, hayata müdahil olan Yüce Allah, kendisine inanıp bağlanan kullarını dünya ahrette asla yalnız ve yardımsız bırakmayacaktır. Önemli olan, O'nun yardımını hak etmektir.”** (Fetih Sûresi,7)

İstanbul'un Fethi'nin 557. yıl dönümüne yaklaştığımız şu günlerde “Fethin ve Fatih'in” bilinmeyen yönlerini keşfetmek, çağ açıp çağ kapayan bu tarihi olayın anlam ve önemini daha iyi idrak edebilmek duasıyla...

Hünkârım,

Siz ki “Konstantiniyye muhakkak fetholunacaktır. Onu fetheden komutan ne güzel komutan, onu fetheden asker ne güzel askerdir.”

hadis-i şerifine mazhar olmuş hükümransınız. Bilirim, Size hitaben mektup yazmak haddim değildir ya, affınıza sığıyorum. Düşündüm ki bu aziz beldenin Fatihi sizsiniz, efkârını da sizinle paylaşmak gerekir.

Devletlüm; Siz âleminizi değiştireli 529 yıl oluyor. Bu mektubu asırlar ötesinden, can-ı gönülden kaleme alıyorum. Fethin ardından şehrin adı bundan böyle ‘İslambol’ olsun demiş idiniz de biz şimdilerde İstanbul’ diye telaffuz

ediyoruz. ‘Naçizane ben bahsi geçen hadisi şerife konu olmuş bu bahtiyar beldede yaşıyorum. Daha doğrusu yaşıyoruz. Yaklaşık 13 milyon kişiyiz. Evet, rakam hayret verici... Nasıl sığdınız, şehri nasıl tarumar ettiniz demeyiniz.

Maalesef şehrin görünümü meskenden ibaret... Görünümde bir gökyüzü değişmedi bir de içinden geçen deniz. Sizin, şehir yağmalanmasın diye XI. Konstantinus’a defalarca kez elçi gönderdiğinizizi fakat razı gelmediklerini okudum. Ve dahi şehrin fethinin ardından yağmada binalara ve surlara zarar verilmemesi emrinizi de... Hatta şehrin dokusunun zarar gördüğünü gözlemleyince yağmayı durdurduğunuzu da biliyorum ya bu sebepten içim cız ediyor.

Şimdi tarihi, ecdat yadigârı camiler ve kalan surlar temsil ediyor. Etraflarını ise uzun binalar sarmış vaziyette... Evet Sultanım. Alametlerden olan binaların uzadığı dönemi yaşamaktayız. Hatta bazılarımız gözlerini dikmiş, Mehdi aleyhisselamın selamet getirmesini beklemekte. Siz Konstantinopolis’i kuşattığınızda halk içinde şöyle bir söylenti gezmekteydi:

“Eğer Türkler bu surları aşabilirlerse kutsal anamız bakire Meryem yanında yüce bir melekle şehrimize inecek ve bize yardım edecek.”

Bu inancın yanında şehrin askerleri mücadeleyi terk etmiyordu. Mehdi aleyhisselamın geleceğine zerre miktarında şüphe yok fakat bu, ümmetin tembelliğine perde olmamalı, adeta bir mazeret gibi kullanılmamalı. Günümüzde 57 İslam ülkesinin toplam üretimi bir Avrupa devletinin (Almanya) üretimi ile neredeyse eşit. Ah, tarihten ders çıkarabilirsek! Fethin gerçekleşmesinde önemli bir pay da devletin ileri

teknolojiye sahip olması idi. Hatta özellikle ‘**şahi**’ isimli devasa topun üretiminde ve mühendislik çalışmalarında siz bizzat yer almıştınız. Buna ek olarak daha nice silahların ve teknolojinin üretilmesine bizzat ortam ve katkı sağlamıştınız. Teknolojik olarak geri kalmış Konstantinopolis karşınızda yıkılmaya adeta mahkûmdu. Şimdilerde İslam coğrafyasında ilime verilen değer çok az. Oysa sizin ulema sınıfına verdiğiniz değer, başta Akşemsettin Hazretlerine karşı duyduğunuz derin sevgi ve saygı ile aşikârdır.

Şimdilerde hele de bizim memleketimizde dar gelirli ailelerin, fazla yetenek gösteremeyen çocuklarına ulema okulları tavsiye ediliyor. Günden güne, talihsizce âlimin değeri düşürülüyor, âlime güven zedeleniyor. Hünkârım; Sizin vesilenizle gerçek kılınan fetihle beraber Avrupalı devletler çaresizleşti. Tarih kitaplarımıza göre; yolları ve yeni kazanç kapıları aramaya mecbur oldular. Ve nihayetinde adına Amerika dedikleri denizaşırı bir kıtaya yerleştiler. O memleketin insanlarını ve kaynaklarını kullanarak kendilerine zenginlik elde ettiler. Ki ekonomik zenginlik, bilimde ilerlemeyi, bu ilerleme de sözüm ona kültür üstünlüğünü getirdi. Cihanda teknolojik gelişmelerden de azami faydalanarak kendilerine benzetmedikleri memleket neredeyse kalmadı. Şimdi herkes onlar gibi yaşayıp eğlenmeye, giyinmeye heves ediyor. İstanbul’da yemek yemek ile bir Avrupa, bir Amerika şehrinde yemek yemek arasında fark yok gibi. Adına küreselleşme dedikleri bir illet tüm cihanı sarmış vaziyette.

Elbette teslim olmadık. Çünkü Uzun Hasan’ın canı pahasına diktiği Türklüğün bayrağı halen dimdik ayakta, dalgalanmaktadır. Rabbim daim eylesin. Sözü uzun ettim, gevezeyi sevmezsiniz, bilirim.

Sizinle hasbihalde sonsözünü etmek bana düşmez. Şüphem yok ki Siz de son sözünü Akşemsettin Hazretlerinden gelmesini arzu edersiniz, Cihan Padişahı. Hürmetler

GÜLENAY ZİYA

“Şartlara teslim olmazsan;

Şartlar değişir sana teslim olurlar.

Çok çalışır çok dua eder ve çok istersen

Allah’ın rahmeti tecelli eder rahmet tecelli ettiğinde nice olmazlar tahakkuk eder.”

Gülenay ZİYA

PREEKLAMPSİ

(Gebelikte yüksek tansiyon, ödem ve idrarda proteinin görülmesi)

Bu sayımızda anne adaylarını yakından ilgilendirecek bir konuyu ele alacağız. Gebelik süresince yüksek tansiyon anne adayları için çok büyük bir risk taşımaktadır. Bu rahatsızlığa ödem (doku sıvısının artması ve buna bağlı olarak vücutta şişmelerin olması) ve yapılan idrar tetkiklerinde idrarda protein görülmesi de eklenince başlı başına dikkat edilmesi gereken bir hastalık haline geliyor. Hastalığın kısaca tanımını yaparak başlayalım.

Gebeliğin özellikle son 3 ayında yüksek tansiyon (**hipertansiyon**), idrarda protein ve yüksek ödem görülmesine **preeklamps**i denir. Gebelikte hipertansiyon tek başına bile preeklampsiyi düşündürmelidir.

Preeklampside üç önemli belirti vardır:

-Hipertansiyon

-Ödem

-İdrarda protein görülmesi

ŞİDDETLİ PREEKLAMPSİ BELİRTİLERİ

160/100'ün üzerinde tansiyon, Proteinüri (24 saatlik idrarda 5 gramın üzerinde protein kaybı), Serebral belirtileri (baş ağrısı, görme bozukluğu, hiperaktif refleksler, endişe), Kaburga altında ağrı, Kan yoğunluğunun artması, Oligüri (saatte 30 ml'den daha az çıkan idrar miktarı), İleri derecede ödem

PREEKLAMPSİDE RİSK GRUPLARI

İlk gebelik, Daha önce gebeliğinde sorun yaşayanlar, Yaşı 35'den fazla olup, birden fazla doğum yapanlar, Daha önce yüksek tansiyonu olanlar, Kronik böbrek yetmezliği olanlar, Şeker ve kalp hastaları, Amniyon sıvısının fazla olması, Çoğul gebelikler

PREEKLEMPŞİNİN TEHLİKELERİ

Preeklamps sonucunda anne, eklamps (*preeklamps nöbetlerine kasılma nöbetlerinin de eklenmesiyle ortaya çıkan ciddi bir rahatsızlıktır*) krizi geçirebilir. Buna bağlı olarak anne ölümleri olabilir. Fetüs, plâsenta dolaşımı bozukluğundan yetişemez. Ölebilir ya da düşük ağırlıklı olarak doğar. Doğum sonunda ilk bir hafta içinde bebek ölümleri sıktır.

PREEKLAMPSİDE YAPILMASI GEREKENLER

Gebenin yatak istirahati sağlanır, ağırlık artışı, tansiyon, idrarda protein ve ödem yüzünden izlenir. Aldığı, çıkardığı sıvı takibi yapılır. Diyeti düzenlenir. *(Enerji bakımından zengin olan yağlı ve tatlı yiyecekler, hamur işleri yasaklanır. Proteince zengin, tuzdan kısıtlı besinler, taze sebze ve meyveler verilir)* Ödem çözücü diüretik ilaçlar gebelikte kullanılmamalıdır. Gebe sık izlenir. Durumunda düzelme olmazsa, gebe hastaneye sevk edilip sakin bir odaya yatırılır ve takip edilir. Gerekirse antihipertansif (*tansiyon düşürücü, düzenleyici, ilaçlar*) ve sedatif (*sakinleştirici*) ilaçlar verilir. Doğum mutlaka hastanede olmalıdır. Bütün eylemlere rağmen erken doğum eylemi yaptırılabilir.

CİLT BAKIMI

CİLT TİPLERİ

Ciltler; kuru, yağlı ve karma olmak üzere üçe ayrılır. Bunları size kısaca açıklamak istiyorum.

KURU CİLT: Kuru ciltler, yağsız kuru ciltler ve susuz kuru ciltler olmak üzere kendi içinde ikiye ayrılır. Yağsız kuru cildin gözenekleri naziktir. Elmacık kemikleri bölgesindeki kılcal damarlar yakınsa, bu bölge kızartılı olur. Susuz kuru cilt ise sabunla yıkandığında gerilir. Cilt fazla nazik olmasa da pul pul dökülür. Bu tip ciltler için temizleme tavsiyeleri:

TEMİZLEME SUYU: Bu cilt tipi diğer ciltlerden biraz daha farklı olduğu için haliyle bakımının da daha önemle yapılması gerekir. Gül suyu ile cildin temizlenmesi tavsiye edilir. Gül suyunu cildinize yedirdikten sonra durulama yapmanıza gerek yoktur.

YÜZ BUHARI: Bir tencerede suyu kaynatın, içerisine 1-2 damla gül suyu damlatın ve ıhlamur atın. Kaynayan suyu ateşten alın. Havluyla başınızı sardıktan sonra 5-10 cm yüzünüzü tencereden tutacak şekilde 10-15 dakika bekleyin. Daha sonra cildinizi tekrar gül suyu ile silin.

YAĞLI CİLT: Cildinizde yağlanma ve yağlanmadan kaynaklanan parlama oluyorsa, burun çevresi ve yanaklara gömülü siyah noktalar ve sivilceler varsa cildiniz yağlı bir cilttir. Genellikle yağlı ciltler ergenlik döneminde meydana gelir. Bu tür cildin gözenekleri geniştir. Burunda ve çenede gözeneklere gömülü ufak yağ noktaları oluşur. Cildin genellikle çevresi kurudur. Bu tür ciltlere sıkça rastlanmaktadır. Bu tip ciltler için temizleme tavsiyeleri:

TEMİZLEME SÜTÜ: Yağlı cilt tipinde süt ile temizleme yolu uygulanır.

YÜZ BUHARI: ıhlamur ve limonla bir yüz buharı yapılmalıdır. Cilt yumuşayana kadar bu buhar yüzde tutulmalıdır.

SİYAH NOKTALARI TEMİZLEME: Bu cilt tipinde siyah noktalardan kurtulmak için çok etkili bir maske uygulanması gerekir. Bunun için yarım limonu bir kaşık bal ile karıştırın. Dairesel hareketlerle cildinize sürün. Maskenin ciltte bekleme süresi otuz dakikadır. Sonra ılık su ile durulayın.

KARMA CİLT: Çok sık rastlanan bir cilt tipidir. Bu cilt türüne sahip olanlarda yağ bezelerinin cildin çoğu bölgesinde yetersiz çalışması sonucu yüzlerinde; alın, burun, çene bölgeleri yağlı, yanakları ve göz kenarları ise kuru ve kırışıktır. Bu tür cildin bakımı diğer ciltlere göre daha zordur. Bu tip ciltler için temizleme tavsiyeleri:

TEMİZLEME SÜTÜ: Yüzünüze ve boynunuza dairesel hareketlerle temizleme sütünü sürüp, kuru mendille temizleyin. Daha sonra da ıslak bir bezle durulayın.

YÜZ BUHARI: Bir tencerede suyu kaynatın, suyun içerisine bir miktar ıhlamur katın. Başınızı havluyla sararak buharın yüzünüzü yumuşatmasını bekleyin. (En az 10 dakika olması tavsiye edilir.)

ÖZLEMİNİ DUYDUĞUNUZ LEZZETLER HAFSA KEVSER

FATİH DEVRİNİN YEMEKLERİ

İstanbul Üniversitesi Tıp Tarihi Enstitüsü müdürü Prof. Dr. Süheyl Ünver'in 1952 yılında bastırıldığı "Fatih Devri Yemekleri"

adlı kitabına göre erişte Fatih Sultan Mehmet'in sevdiği yemekler arasında idi. İspanak da sarayın gözde yemekleri arasında...

NOHUT EZMESİ

Malzemeler:

- 1 su bardağı nohut
- Zeytinyağı
- Antep fıstığı
- Kuşüzümü
- Tarçın
- 1 tane limonun suyu/tuz

Yapılışı: Nohudu akşamdan ılık tuzlu suda ıslatın. Kuşüzümünü 1 saat suda bekletin. Nohudu haşlayıp süzün ve ezerek püre haline getirin. Diğer malzemeleri de katıp karıştırın. İstedığınız şekli verip, servis edin.

YAŞMAKLI İSPANAK

Malzemeler:

- 1,5 kilo ıspanak
- 4 tane ince kıyılmış orta boy soğan
- 3 kaşık tereyağı
- Yarım su bardağı süt
- Çırpılmış 4 yumurta
- Tuz
- Karabiber

Yapılışı: İspanağı iyice yıkadıktan sonra kaynar suda 5 dakika haşlayıp, süzün. Soğutun. Sonra sıkarak kalan suyu akıtın ve ince ince kıyın. Soğanla yağı kavurun. İspanak, süt, biber ve tuzu koyup 20 dakika kavurun. Yağlanmış tepsiye yayın. Çırpılmış yumurtayı ıspanağın üzerine yayın. Üzerine bir kaşık yağ dökün. Ağır ateşte 5 dakika pişirin.

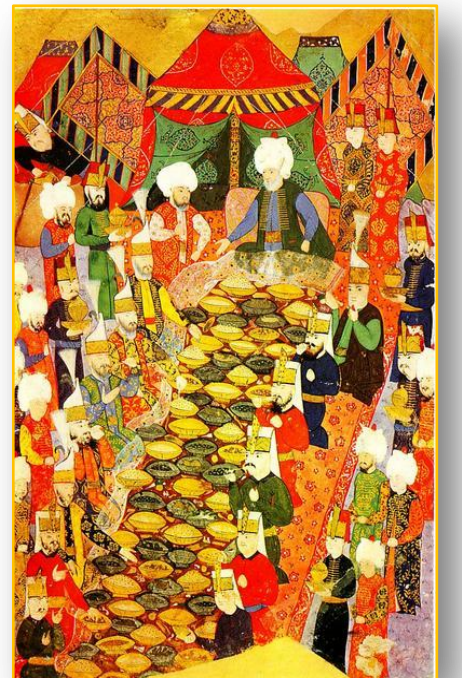
ERİŞTE DİLAVİ

Malzemeler:

- 2 su bardağı fırınlanmış erişte
- Yarım çay bardağı pirinç
- 5 su bardağı su
- 3 yemek kaşığı tereyağı
- Tuz

Yapılışı: Suyu kaynatıp tuz atın. Pirinçleri ekleyin. 5-6 dakika pişirin. Erişteyi ilave edin. Suyunu çekene kadar pişirin. Yağı tavada kızartıp dökün. Yarım saat demlendikten sonra servis edin.

AFİYET OLSUN.

TARİHİ ANEKTODLAR:

İSTANBUL'UN FETHİ'NİN TÜRK TARİHİ AÇISINDAN SONUÇLARI

- Osmanlı Devleti'nin Kuruluş Dönemi bitti, Yükseliş Dönemi başladı.
- İstanbul'un Fethi ile Osmanlı Devleti'nin Anadolu ve Rumeli toprakları arasındaki Bizans'ın oluşturduğu tehlike ortadan kalktı.
- İstanbul'un Fethi ile Karadeniz'i Akdeniz'e bağlayan ticaret yolları ele geçirildi.
- İpek Yolu'nun Avrupa'ya giden kolu ele geçirildi.
- İstanbul, Osmanlı Devleti'nin başkenti yapıldı ve II. Mehmed ülke alan, ülke açan anlamına gelen 'Fatih' unvanını aldı.
- Osmanlı Devleti'nin İslâm Dünyası'ndaki saygınlığı arttı.
- Fener Rum Patrikhanesi Osmanlı himayesine girdi.

İSTANBUL'UN FETHİ'NİN DÜNYA TARİHİ AÇISINDAN SONUÇLARI

- İstanbul'un Fethi ile Orta Çağ kapanıp, Yeni Çağ açıldı.
- İstanbul'un Fethi sırasında kullanılan büyük topların, en güçlü surları bile yıkabileceği görüldü. Bu denli güçlü topların yapılması, Avrupa'daki derebeyliklerin yıkılmasına ve merkezîyetçi krallıkların güçlenmesine neden oldu.
- İstanbul'un Fethi ile İpek Yolu'nun Orta Asya'dan Avrupa'ya giden kolunun Osmanlı Devleti'nin eline geçmesi, Avrupalıları yeni ticaret yolları arayışına yöneltti. Bu olay Coğrafi Keşiflerin nedenlerinden birini oluşturdu.
- İstanbul'un Fethinden sonra İtalya'ya giden bilim adamları, orada eski Yunan ve Roma eserlerini inceleyerek, 'Rönesans'ın başlamasına katkıda bulundular.

Musluklarınızı temizlemek için bez yerine eski bir naylon çorabı tercih edin sonuç daha mükemmel olacaktır.

Kullandığınız salçaların bozulmamasını istiyorsanız üzerini düzleyerek biraz zeytin yağı ilave ederek uzun süre saklayabilirsiniz.

Rafadan pişireceğiniz yumurtaların çatlamaması için kabın içine fincan tabağı koyarsanız, çatlamasını önlersiniz.

Çaydanlığınızın içinde biriken kireç tortusunu temizlemek için, 15 dakika kadar içinde sirke kaynatın.

Çamaşırdaki pas lekesi için lekenin üzerine limon damlatılıp ütülenir.

Soğan soymaya başlamadan önce parmaklarınızı sirkeye batırırsanız, soğan kokusunun elinize sinmediğini göreceksiniz.

Ekmeğin küflenmemesi için ekmek kutusuna biraz tuz koymayı ihmal etmeyin.

Ağız kokusu için kahve çekirdeği çiğneyin.

Pilavınızı tekrar ısıtırken bir kabın içine su koyup bu kabın üzerine pilav tenceresi koyularak ısıtılırsa pilav taneli kalır tazeliğini muhafaza eder.

BİTKİLERLE ŞİFA

KEDİOTU

Sinirsel gerginlikleri yok ederken gerginliklerden oluşan endişelilik, aşırı heyecan, isteri ve nevrastenî durumlarını da yatıştırır. Sinirsel kökenli baş ağrılarına ve migrene iyi gelir. Aşırı sinirlilik durumundan ortaya çıkan kalp ağrılarını ve çarpıntılarını geçirir. Uyku getiricidir. Sinirsel kökenli uykusuzluğa karşı iyi bir ilaç oluşturur.

PAPATYA;

Yatıştırıcı, tonik ya da ağrıları antiseptiği olarak, yaş veya kurumuş çiçeklerinden hazırlanan infüzyon, günde birkaç kez içilebilir. Akne durumunda bu infüzyonla yüz yıkanıp kurulanırsa cildi temizler. Saç rengini açmak içinde kullanılır.

YERELMASI

Bedenin direncini artırırken kan şekerini yükseltmediği için şeker hastalarına her zaman tavsiye edilen bir besindir. Emzikli annelerde süt gelişini hızlandırır. Safra gelişini artırır. Müshil etkisi vardır. Cildi güzelleştirir.

MAYIS AYI

1 Mayıs Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Genel Müdürlüğü'nün kuruluşu (1964)

3 Mayıs 7. Osmanlı Padişahı Fatih Sultan Mehmet'in ölümü (1481).

5 Mayıs Avrupa Konseyi'nin kuruluşu (1949).

5 Mayıs TBMM'nin ilk toplantısı (1920).

10 Mayıs Danıştay'ın kuruluşu (1868).

13 Mayıs Türk Dil Bayramı. Karamanoğlu Mehmet Bey'in; "Bugünden sonra divanda, dergâhta, mecliste ve meydanda Türkçeden başka dil kullanılmayacaktır." Fermanının yayımlanması (1277).

14 Mayıs Türkiye'de ilk demokratik seçimlerin yapılması (1950).

19 Mayıs Mustafa Kemal'in Samsun'da Anadolu toprağına ayak basması ve milli mücadelenin başlangıcı (1919).

28 Mayıs Sayıştay'ın kuruluşu (1862)

29 Mayıs İstanbul'un fethi (1453).

1 Haziran Türk Hava Kuvvetleri'nin kuruluşu (1911).

7 Haziran Süleymaniye Camii'nin ibadete açılışı (1557).

11 Haziran Kızılay'ın kuruluşu (1868).

**13 Haziran 2010 Pazar(1 RECEP 1431)
ÜÇ AYLARIN BAŞLANGICI**

**17-18 Haziran 2010 Perşembe-Cuma (5-6 RECEP 1431)
REGAİB KANDİLİ**

21 Haziran Soyadı Kanunu'nun kabulü (1934).

28 Haziran Türk Kara Kuvvetleri'nin kuruluşu (MÖ. 209).

H
Z
I
R
A
N
A
Y
I